

ת"ד 1230/05/16 - מדינת ישראל נגד איגור גרשמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

29 מאי 2017

ת"ד 1230-05-16 מדינת ישראל נ' גרשמן

מספר פל"א 520034/2015

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים איגור גרשמן

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד גורן

מטעם הנאשם - עו"ד אמירה רינגר הנאשם - אין הופעה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות עיקריות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל חוצים במעבר חצייה והתנהגות הגורמת חבלה של ממש.

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.11.15, סמוך לשעה 23:18, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "טויוטה" ברח' טרומפלדור בחיפה והגיע לפני הצומת עם רח' רות הכהן. אותה עת, במקום הנ"ל ומשמאל לימין

עמוד 1

ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, חצה את הכביש בתוך מעבר החצייה הולך הרגל אבני הדר, יליד 1997, אשר חצה את חלקו הראשון של המעבר, עבר את אי התנועה הבנוי והספיק לחצות מטר מחלקו השני של המעבר עד שנפגע.

3. על-פי כתב האישום, הנאשם נהג רכבו בחוסר זהירות בכך שלא שם לב לדרך, ללא סיבה סבירה הבחין באיחור בהולך הרגל הנ"ל, בלם באיחור, לא איפשר לו להשלים החצייה בבטחה ופגע בו עם חזית רכבו. כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל בגופו חבלה של ממש ואובחן פצע קרוע בסנטר שנתפר.

4. ב"כ המאשימה עותרת להטיל על הנאשם פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס כספי.

5. מנגד, ב"כ הנאשם מבקשת להטיל על הנאשם עונשים הצופים פני עתיד, ולהסתפק בפסילה מותנית וקנס כספי.

6. במסגרת הראיות לעניין העונש, הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1), ממנו עולה כי הנאשם נוהג משנת 2000, ולחובתו שתי הרשעות קודמות.

7. ב"כ הנאשם הגישה מטעמה אף היא ראיות לעניין העונש. דו"ח הבוחן הוגש וסומן נ/1. מדו"ח הבוחן עולה המסקנה כי הגורם לתאונה הינו הגורם האנושי (הולך הרגל). כמו כן, הוגש גם תרשים הבוחן וסומן נ/2. כאשר בוחנים את מתחם הענישה הראוי, יש להביא בחשבון את המשמעות הנגזרת מדו"ח הבוחן. שעה שלפי דברי הבוחן הגורם האנושי, קרי התנהגותו של הולך הרגל, היווה נדבך משמעותי שהביא להתרחשותה של התאונה, הרי שלא ניתן לייחס לנאשם רף של חוסר זהירות גבוה, כפי שמנגד יש לייחס אשם תורם משמעותי להתנהגותו של הולך הרגל. תיאור זה שבדו"ח הבוחן מחייב, לטעמי, מלכתחילה, לקבוע מתחם ענישה שהרף התחתון בו נמוך, באופן ממשי, מרף הענישה של 3 חודשים של פסילה בפועל, לו עתרה המאשימה.

8. בעת קביעת מתחם הענישה, יש לזכור גם כי במקרים של נהיגה רשלנית, הכוללת התנהגות הגורמת חבלה של ממש, לעיתים קיימות נסיבות שבהן הרף התחתון של מתחם הענישה נקבע מתחת לפסילת המינימום הקבועה בחוק - שלושה חודשים (ראו: ת"ד 1416-09-15 **מדינת ישראל נ' זינב**, ניתן ביום 19.1.17 על-ידי השופט דן סעדון בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב). קל וחומר, שבמקרה זה, בו הורשע הנאשם בנהיגה בחוסר זהירות, ולא בנהיגה רשלנית, יש לקבוע את הרף התחתון של מתחם הענישה מתחת לפסילת המינימום.

9. במקרה הספציפי, בנוסף לכל האמור לעיל, עמדת התביעה בטיעון לעונש הינה כי הרף העליון של מתחם הענישה עומד על 3 חודשים.

10. כשמביאים בחשבון את עמדת התביעה, תיקון כתב האישום, מסקנות דו"ח הבוחן והחבלה הקלה שנגרמה להולך הרגל (פצע בסנטר שנתפר), נראה כי אין סיבה לקבוע מתחם שהרף העליון בו עולה על בקשת התביעה (לפסילה בת 3 חודשים).

11. לפיכך, לטעמי, מתחם הענישה, במקרה הנוכחי, כולל בחובו עונש של פסילה המתחיל בפסילה מותנית ומגיע עד פסילה בפועל של שלושה חודשים. זאת לצד עונשים נלווים הכוללים קנס כספי.

12. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, נתתי דעתי לכך שלהולך הרגל נגרמו חבלות קלות. מכתב האישום עולה כי נגרם להולך הרגל פצע בסנטר שנתפר.

13. שקלתי גם את העובדה שמדובר בנאשם שנוהג משנת 2000, כ-17 שנים, ולחובתו שתי הרשעות בלבד, האחרונה שבהן משנת 2010. המדובר בעבר מקל, ונראה כי אירוע התאונה הינו חריג בהתנהלות הנאשם.

14. כמו כן, לא מיוחסת לנאשם במקרה זה נהיגה רשלנית אלא נהיגה בחוסר זהירות, והמדובר בחוסר זהירות מן הרף התחתון.

15. יש לציין גם כי מדו"ח הבוחן עולה כי הגורם האנושי (הולך הרגל) הינו הגורם לתאונה. נתון זה הינו נתון משמעותי בעת גזירת דינו של הנאשם, המלמד כי להולך הרגל רשלנות תורמת גבוהה בגרימת התאונה נשוא כתב האישום.

16. מעבר לכל אלה, התחשבתי בכך שהנאשם הודה באופן מיידי בעובדות כתב האישום המתוקן. במכלול נסיבות במקרה זה, אני מוצאת לנכון לאמץ בעניינו את הרף התחתון של מתחם הענישה.

17. אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את אחת מהעבירות שבהן הורשע ו/או כל עבירה לפי התוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה, ויורשע בגין.

ב. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1/7/17 ובכל 1 בחודש שאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ז, 29/05/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלד על ידי שושי שוורץ